

Tras la Diosa Turquesa

EILEEN HEALEY (1920-2010)

Alpinista britànica

La Diosa Turquesa, nombre en tibetano del Cho Oyu, uno de los 14 ochomiles del planeta, se resistió. La montaña, ubicada en el Himalaya, separa la frontera entre el Tíbet y Nepal. Fue el destino, en 1959, de la primera expedición internacional exclusivamente femenina, integrada entre otras por la británica Eileen Mary Healey, que fue la encargada de registrar el intento de ascensión.

Eileen falleció el pasado 8 de septiembre a los 89 años de edad. Tenía 38 cuando se enroló en la expedición al Cho Oyu, la Diosa Turquesa. Pero una avalancha aplastó el sueño de aquellas mujeres causando cuatro muertes, entre ellas la de la francesa Claude Kogan, la líder del grupo. Las adversas condiciones meteorológicas obliga-

ron a las supervivientes a desistir del intento de cumbre.

Heredó la afición a la montaña de sus padres, con quienes exploraba los fines de semana los picos del país de Gales. Nació en Brighton, Healey estudió

Una avalancha aplastó el sueño de alcanzar la cima del Cho Oyu y mató a cuatro alpinistas

Química en la Universidad de Londres y Farmacia en el Colegio Técnico de Brighton. Alternaba su trabajo como microbióloga con las incursiones al Himalaya. Fue la jefa de una expedición a India en la que culmi-

nó un pico inédito. Conoció a su marido, Tim Healey, en la montaña, en el norte de Gales. Tim fue el compañero ideal para Eileen, ambos compartieron su pasión por los deportes al aire libre.

En 1969, la pareja, que tuvo dos hijos, viajó a Uganda donde pasó dos años explorando este exuberante país africano. Tras este periplo regresaron a su residencia, en Gran Bretaña.

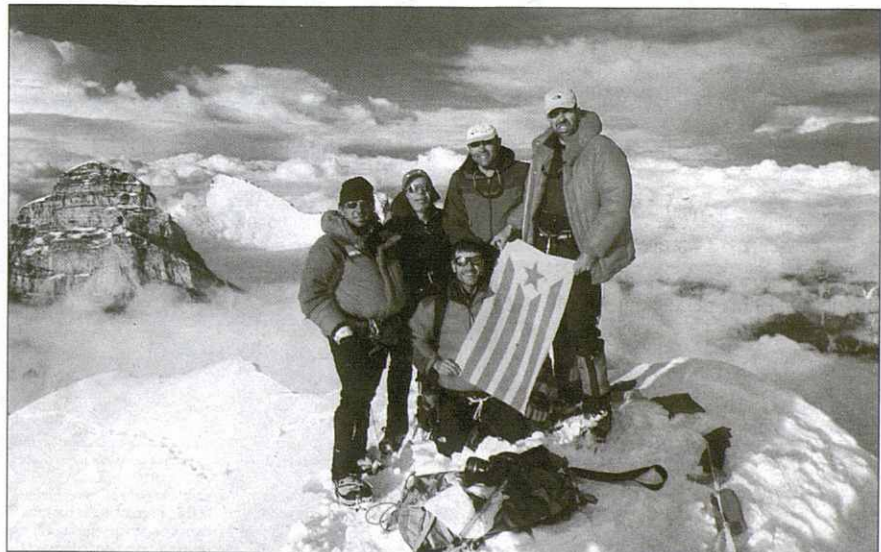
A lo largo de su vida, Eileen Healey escribió doce diarios en los que iba anotando sus aventuras en la montaña y los logros alcanzados durante 50 años. El vídeo sobre la trágica expedición al Cho Oyu permaneció guardado durante 40 años hasta que, en el 2007, decidió mostrarlo por primera vez en un festival de cine de montaña.

MARILIA FILGUEIRA

La Vanguardia. 25/11/2010

EL 9 NOU

VALLÈS CENTRAL

Albert Manyosa, a la dreta de la imatge, amb els seus companys d'expedició instants després de trepitjar el cim del Nun, a l'Himàlaia

Albert Manyosa, de Cardedeu, fa el cim del Nun, de 7.135 metres

L'alpinista vallesà corona una muntanya situada al nord de l'Índia, en ple Himàlaia

Cardedeu

Anna Fernández
No tothom pot presumir d'haver coronat un cim de l'Himàlaia. El cardedeuenc Albert Manyosa ho pot fer. Aquest estiu passat, el muntanyenc vallesà va aconseguir trepitjar el cim del Nun, una muntanya de 7.135 metres situada al nord de l'Índia. L'autèntica aventura va començar al camp base de Tangol, el darrer lloc accessible en cotxe. Des d'aquell punt, Manyosa es va posar a caminar. El camp intermediari estava situat a 4.200 metres i el camp base, a 4.600, i des

d'aquell punt calia pujar tres nivells més en diferents etapes i alçades fins a assolir, finalment, els 7.000 metres. En aquesta experiència, Manyosa es va acompanyar de tres companys de la Unió de Excursionistes de Cornellà. Amb ells ja havia compartit recorreguts i havia ascendit a 6.000 metres en anteriors reptes, però els quedava un somni per complir: el cim del Nun. Aquesta muntanya s'adaptava a les seves possibilitats tècniques per gaudir de l'ascens tot i l'evident esforç que suposa. Per ajudar a planificar i dur a terme el trajecte, es

van ajudar d'Infinit Emotions, la companyia de guia de grans expedicions de Xavi Arias, un dels alpinistes catalans més importants del moment. Aquesta companyia va proporcionar algunes infraestructures necessàries com les tendes, així com també els xerpes acompanyants.

El mal d'alçada era el principal maldecap dels expedicionaris

Les pors que capcaven els quatre expedicionaris se

centraven, sobretot, en el famós mal d'alçada. Les seves conseqüències afecten de forma diferent cada persona i poden perfectament ser els causants d'una retirada. Afortunadament, Albert i els seus companys, van poder superar tots els obstacles i fer el cim, un "moment de molta emoció, de moltes llàgrimes, en què estàs molt tocat", explica Manyosa.

Tot i l'excel·lent experiència que va suposar, Albert Manyosa creu que no tornarà a fer un 7.000. "Per molt que vagis preparat i avisat prèviament, la realitat et supera", assegura.